

رابطه سطح پتاسیم خون با تاکیکاردی بطنی در مبتلایان به سکته حاد میوکارد

دکتر علی پورمقدس * دکتر حسن شمیرانی * دکتر محمد گرگیرافی *

Correlation between serum potassium level and ventricular tachycardia in acute myocardial infarction

A. Pourmoghaddas H. Shemirani M. Garak Yaraghi

Abstract

Background : One of the causes of mortality in acute myocardial infarction (AMI) is ventricular tachycardia. Potassium (K) level disturbances is one of the probable causes of ventricular tachycardia in patients with AMI.

Objective : To determine the relationship between serum potassium level and frequency of ventricular tachycardia in early stages of AMI.

Methods : Through a cross-sectional study on 162 patients with AMI in the C.C.U of Nour hospital in Isfahan (1999) , the patients' serum potassium level was classified into three groups: 1) $K < 3.8 \text{ meq/lit}$, 2) $3.8 \leq K < 4.5 \text{ meq/lit}$ and 3) $K \geq 4.5 \text{ meq/lit}$. Then , the incidence of ventricular tachycardia in the first 24 hours after AMI was determined in each group by Chi square statistical method.

Findings : The frequency of ventricular tachycardia in the first 24 hours after AMI in $K < 3.8 \text{ meq/lit}$, $3.8 \leq K < 4.5 \text{ meq/lit}$ and $K \geq 4.5 \text{ meq/lit}$ groups were 19.0% , 9.6% and 9.9% respectively. The frequency of this arrhythmia in the first group as compared with the second and the third group was significant ($P < 0.05$).

Conclusion : Hypokalemia increases the probability of ventricular tachycardia in patients with AMI. Thus , the follow up and treatment of hypokalemia in these patients is of special importance.

Key words : Acute Myocardial Infarction (AMI) , Ventricular Tachycardia , Hypokalemia, Serum Potassium Level

چکیده

زمینه : یکی از علل مهم مرگ و میر در مبتلایان به سکته حاد میوکارد تاکیکاردی بطنی است. اختلالات میزان پتاسیم خون یکی از عوامل خطر برای ایجاد تاکیکاردی بطنی در مبتلایان به سکته حاد میوکارد است.

هدف : پژوهش به منظور تعیین رابطه سطح پتاسیم خون با تاکیکاردی بطنی در ۲۴ ساعت اول پس از سکته حاد میوکارد انجام شد.

مواد و روش‌ها : این مطالعه مقطعی بر روی ۱۶۲ بیمار مبتلا به سکته حاد میوکارد بستری در بخش مراقبت ویژه قلب بیمارستان نور اصفهان در سال ۱۳۷۸ انجام شد. هنگام پذیرش ، سطح پتاسیم خون بیماران اندازه گیری شد و بیماران در سه گروه قرار گرفتند. گروه اول میزان پتاسیم خون کمتر از $3/8$ ، گروه دوم بین $3/8$ و $5/4$ و گروه سوم بیشتر از $5/4$ میلی اکی والان در لیتر داشتند. سپس گروه‌ها از نظر وقوع تاکیکاردی بطنی در ۲۴ ساعت اول پس از بستری پایش و داده‌ها با استفاده از آزمون کای دو تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها : فراوانی تاکیکاردی بطنی در ۲۴ ساعت اول پس از پذیرش در گروه اول ۱۹٪ ، در گروه دوم ۹/۶٪ و در گروه سوم ۹/۹٪ بود. اختلاف بروز تاکیکاردی بطنی میان گروه اول و گروه‌های دوم و سوم معنی دار بود ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری : هیپوکالمی احتمال وقوع تاکیکاردی بطنی را در ساعت‌های اول ابتلاء به سکته حاد میوکارد افزایش می‌دهد و به همبین دلیل پایش و درمان این عارضه در مبتلایان به سکته حاد میوکارد از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

کلید واژه‌ها : سکته حاد میوکارد - تاکیکاردی بطنی - هیپوکالمی - سطح پتاسیم خون

■ مقدمه :

دخالت سایر متغیرهای مخدوش‌کننده مانند مصرف داروها مورد ارزیابی قرار نگرفته است. (۳ و ۵ و ۶ و ۷) با توجه به این نکته و نیز عدم توجه اغلب متخصصان داخلی و قلب و عروق به غلظت پتاسیم خون (علی‌رغم درخواست تعیین میزان پتاسیم خون)، این مطالعه به منظور تعیین رابطه سطح پتاسیم خون با تاکیکاردي بطنی در ۲۴ ساعت اول پس از سکته حاد میوکارد انجام شد.

■ مواد و روش‌ها :

این مطالعه مقطعی بر روی بیماران مبتلا به سکته حاد میوکارد بستری در بخش مراقبت ویژه قلب بیمارستان نور اصفهان طی آذر ماه ۱۳۷۷ تا دی ماه ۱۳۷۸ انجام شد. در بدوفذیرش و در حال استراحت، نمونه خون از ورید کوپیتال چپ بیماران گرفته شد. کشیدن خون از رگ به داخل سرنگ بسیار آهسته بود. نمونه خون بدون هیچ‌گونه ضربه‌ای به طور آهسته به لوله آزمایش و سپس به آزمایشگاه منتقل شد. معیارهای خروج از مطالعه عبارت بود از: بیماران تحت درمان با داروهایی مانند دیژیتال، دوبوتامین، عوامل کلیسم بلوکر، دیورتیک، بتا بلوکر و وارفارین؛ بیماران دیابتیک؛ بیماران تحت درمان با انسولین؛ مبتلایان به اورمی یا نارسایی کلیوی، بلوک دهیلیزی بطنی بیشتر از درجه یک، بلوک شاخه‌ای؛ بیماران مبتلا به اختلالات انعقادی، زمان QT طولانی و نیز

بیماری قلبی شایع ترین علت مرگ و میر بزرگسالان در کشورهای توسعه یافته غربی است که اغلب با بیماری‌های عروق کرونر مرتبط است. سکته حاد میوکارد در مبتلایان سبب بروز عوارض خطرناک و زودرس مانند فیبریلاسیون بطنی، پارگی دیواره آزاد، دیواره بین بطنی و عضله پاپیلری می‌شود. (۸)

آریتمی‌ها و اختلالات همودینامیک متعاقب اختلال عملکرد بطن چپ از علل مهم مرگ و میر به دنبال سکته حاد میوکارد هستند. عوامل مستعدکننده این آریتمی‌ها عبارتند از: اختلال در سیستم اعصاب اتونوم، اختلالات الکترولیتی، اختلال عملکرد بطن چپ، ایسکمی میوکارد و داروها. (۱) تاکیکاردي بطنی ممکن است در مبتلایان به سکته حاد قلبی به علت وجود مشکلات زمینه‌ای مانند اختلال عملکرد بطن چپ، هیپوکسی، اختلالات الکترولیتی یا اثرات توکسیک داروهایی مانند دیگوکسین، کینیدین یا دوبوتامین به صورت ناپایدار (با زمان کمتر از ۳۰ ثانیه) و یا پایدار (با زمان بیشتر از ۳۰ ثانیه یا همراه با اختلالات همودینامیک) دیده شود. (۲) مطالعات نشان داده‌اند که کاهش سطح پتاسیم خون موجب افزایش احتمال بروز تاکیکاردي بطنی در بیماران می‌شود. (۴) البته در اکثر این مطالعات بیماران به دو گروه دارای سطح پتاسیم طبیعی و دارای سطح پتاسیم کمتر از میزان طبیعی تقسیم شده‌اند و اهمیت نسبی سطوح مختلف پتاسیم در ایجاد آریتمی‌ها و همچنین

میانگین سن افراد مورد مطالعه 59 ± 6 سال بود. زمان بروز تاکیکاردي بطنی در بیماران، طی ۲۴ ساعت اول پس از سكته قدامی یا تحتانی $24/7 \pm 5/2$ ساعت بعد از پذیرش بود. درمان تاکیکاردي بطنی این بیماران در ۶۸ درصد موارد به صورت خود به خود، ۲۰ درصد با لیدوکائین و ۸ درصد با لیدوکائین و الکتروشوك و در ۴ درصد موارد با شوك الکتریکی بود.

میزان مرگ و میر کلی این بیماران ۱۶ درصد بود. خطر وقوع تاکیکاردي بطنی در گروهی که میزان پتاسیم خون آنها از $3/8$ میلی اکی والان در لیتر کمتر بود، به میزان معنی داری از دو گروه دیگر بیشتر بود ($P < 0.05$).

مقایسه وقوع تاکیکاردي بطنی بین دو گروه پتاسیم کمتر از $3/8$ و بین $3/5$ تا $4/5$ میلی اکی والان در لیتر با آزمون مجذور کای اختلاف معنی داری را نشان داد ($OR = 2/22$ ، $P = 0.0285$).

مقایسه خطر تاکیکاردي بطنی بین دو گروه پتاسیم کمتر از $3/8$ و بیشتر از $4/5$ میلی اکی والان در لیتر با آزمون مجذور کای اختلاف معنی داری را بین این دو گروه نشان داد ($OR = 1/8$ ، $P = 0.0358$).

مقایسه خطر تاکیکاردي بطنی بین دو گروه پتاسیم بین $3/8$ تا $5/4$ میلی اکی والان در لیتر و پتاسیم بیشتر از $4/5$ میلی اکی والان در لیتر با آزمون فوق اختلاف معنی داری را نشان نداد ($OR = 1/22$ ، $P = 0.938$) (جدول شماره ۲).

مبتلایان به نارسایی قلب، شوک کاردیوژنیک یا تحت درمان با الکتروشوك قلبی، حجم نمونه با توجه به پیش آزمون، 54 نفر در هر گروه برآورد شد (کل حجم نمونه 162 نفر). سطح پتاسیم نمونه خون با یک دستگاه واحد فوتومتری و توسط یک تکنسین اندازه گیری شد. نمونه های عصر و شب فوراً سانتریفیوژ و سرم آنها جهت تعیین سطح پتاسیم در یخچال نگهداری شد. پس از تعیین سطح پتاسیم، بیماران به 3 گروه تقسیم شدند. گروه اول سطح پتاسیم کمتر از $3/8$ ، گروه دوم سطح پتاسیم $3/8$ تا $4/5$ و گروه سوم سطح پتاسیم بیش از $4/5$ میلی اکی والان در لیتر داشتند. سپس بیماران از نظر وقوع تاکیکاردي بطنی در ۲۴ ساعت اول پس از سكته حاد میوکارد پایش شدند. در پایان احتمال وقوع تاکیکاردي بطنی در سطوح مختلف پتاسیم خون در ۲۴ ساعت اول پس از پذیرش و سطحی از پتاسیم خون که کمترین خطر تاکیکاردي بطنی را دارد تعیین گردید. اطلاعات گردآوری شده با نرم افزار SPSS و با استفاده از آزمون کای دو تجزیه و تحلیل شد. تمام آزمون های آماری دو دامنه و در سطح 0.05 انجام شد.

■ یافته ها :

از 162 بیمار مورد مطالعه 130 نفر ($80/2$ درصد) مرد و 32 نفر ($19/8$ درصد) زن بودند. تعداد بیماران مرد و زن در گروه های مختلف با یکدیگر مشابه بود (جدول شماره ۱).

جدول ۱ :

فراوانی بیماران بر حسب جنسیت در سه گروه مورد مطالعه

کل	گروه سوم		گروه دوم		گروه اول		گروه جنس
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۱۳۰	۳۵	۴۵	۳۲	۴۲	۳۳	۴۳	مرد
۳۲	۲۸	۹	۳۸	۱۲	۳۴	۱۱	زن
۱۶۲	۵۴		۵۴		۵۴		جمع

جدول ۲ :

فراوانی وقوع تاکیکاردي بطني در ۴ ساعت اول بر حسب سطوح مختلف پتاسيم

مجموع		ندارد		دارد		وقوع تاکیکاردي بطني سطوح پتاسيم (ملي اكى والا ان در ليترا)
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۱۰۰	۵۴	۸۱	۴۴	۱۹	۱۰	۳/۸
۱۰۰	۵۴	۹۰	۴۹	۱۰	۵	۳/۸ - ۴/۵
۱۰۰	۵۴	۹۰	۴۸	۱۰	۶	۴/۵

بحث و نتیجه گیری:

افزایش می یابد. (۴) در مطالعه و را بر روی ۲۱ سگ آزمایشگاهی نتیجه گیری شد که احتمالاً کاهش سطح پتاسیم خون می تواند پتانسیل آریتمی زایی بطن چهار ایسکمی را افزایش دهد ، ولی کاهش سطح پتاسیم به تنها بی در بطن سالم میزان بروز و پیچیدگی آریتمی های بطئی مانند تاکیکاردي بطئی را افزایش نمی دهد. (۹) بررسی و هر و همکاران بر روی ۲۴۰۲ بیمار تحت عمل جراحی قلب نشان داد در حضور پتاسیم کمتر از ۳/۵ میلی اکی والا ان در لیتر شیوع آریتمی و نیاز به

هیپوکالمی خطر بروز تاکیکاردي بطئی را در ۲۴ ساعت اول پس از سکته حاد میوکارد افزایش می دهد. در این مطالعه بین سطح پتاسیم کمتر از ۳/۸ میلی اکی والا ان در لیتر و تاکیکاردي بطئی در ۲۴ ساعت اول پس از سکته حاد میوکارد ارتباط معنی داری مشاهده شد. در اکثر مطالعات انجام شده سطوح مختلف پتاسیم مورد بررسی قرار نگرفته است. (۳ و ۹) مطالعه ای نشان داد که با کاهش میزان پتاسیم خون ، احتمال وقوع تاکیکاردي بطئی به صورت خطی

3. Beck OA , Hochrein H. Initial serum potassium level in relation to cardiac arrhythmias in acute MI. *Z-Kardiol* 1977, 66 : 187-90
4. Nordrehauge J , Johannesson KA , Von-der-lippe G. Serum potassium concentration as a risk factor of ventricular arrhythmias early in acute MI. *Circulation* 1985 , 71 (4) : 45-9
5. Nordrehauge J , Van-der-lippe G. Hypokalemia and ventricular fibrillation in acute myocardial infarction. *Br Heart J* 1983 , 50 (6) : 525-9
6. Ramsay LE , Toner JM , Cameron HA. Diuretic use , serum potassium and ventricular fibrillation in patients with MI. *Br Pharmacol Soc*. 1984 , Jan : 605
7. Solomon RJ , Cole AG. Importance of potassium in patients with myocardial infarction. *Acta Med Scand (Suppl)*. 1981 , 64787-93
8. Sobel BE. Acute Myocardial Infarction. In : Bennett JC , Plum F. *Cecil Textbook of Medicine*: Philadelphia, WB Saunders Company 1996 : 301-16
9. Vera Z , Janzen D , Desai J. Acute hypokalemia and inducibility of ventricular tachycardia in a nonischemic canine model.

احیای قلبی - ریوی در هنگام و بعد از عمل جراحی افزایش می یابد. (۱۰)

در این مطالعه خطر تاکیکاردی بطنی در گروه پتاسیم کمتر از $3/8$ میلی اکسی والان در لیتر حدود دو برابر گروه پتاسیم بین $3/8$ تا $4/5$ میلی اکسی والان در لیتر بود ، ولی خطر وقوع تاکیکاردی بطنی بین دو گروه پتاسیم بیش از $4/5$ میلی اکسی والان در لیتر و گروه پتاسیم بین $3/8$ تا $4/5$ میلی اکسی والان در لیتر اختلاف معنی داری نداشت. خطر نسبی وقوع تاکیکاردی بطنی در گروه پتاسیم بیش از $4/5$ میلی اکسی والان در لیتر ، $4/5$ تا $1/0$ برابر گروه پتاسیم بین $3/8$ تا $4/5$ میلی اکسی والان در لیتر بود. بنابراین با حفظ پتاسیم خون در محدوده بیش از $3/8$ میلی اکسی والان در لیتر خطر وقوع تاکیکاردی بطنی به حداقل می رسد.

مراجع :

1. Antman EM , Braunwald E. Acute Myocardial Infarction. In : Isselbacher KJ , Braunwald E , Wilson JD , Martin JB , Fauci AS , Harrison Principles of Internal Medicine : New York , McGraw-Hill Companies 1998 : 1352-63
2. Antman EM , Braunwald E. Acute Myocardial Infarction. In : Braunwald E. Heart Disease , A Textbook of cardiovascular Medicine : Philadelphia , W.B Saunders Company 1997 : 1247-48 , 1184

Chest 1991 , 100 (5) : 1414 -20

10. Wahr JA , Parks R , Boisvert D ,
Comunale M , Fabian J , Ramsay J ,
Mangano DT. Preoperative serum

potassium levels and perioperative outcomes
in cardiac surgery patients. Multicenter
study of perioperative ischemic research
group. JAMA 1999 , 281 (23) : 2203-10